

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ПАЯЖИНАТА НА ВЕЧНАТА СМЪРТ

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Лъчите на Вечния Живот	3
1. Видението с Небесната Врата на Господния Хълм.....	8
2. Видението с паяците при широката порта.....	15
3. "Аз-ът" на змея или за връзките на гордостта и превъзнасянето	20
4. "Мене-то" на звяра или за връзките на егоизма и надменността	27
5. "Моето" на лъжепророка или за връзките на користолюбието, алчността и сребролюбието	33

ЛЪЧИТЕ НА ВЕЧНИЯ ЖИВОТ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Казвам ти истината и не крия, че от мига, когато Исус разкри на сърцето ми колко благодатен и чист, нежен и Свят е Плодът Емануил, аз потърсих всички възможни начини да Го открия. И така да се зарадвам, че Бог наистина пребъдва в сърцата и се радва, когато Го хвалим и почитаме. Но каква беше върховната ми погнуса, когато за сетен път видях колко мръсен и жесток е духът на светското лицемерие. Защото в тия дни светът за сетен път се опита да наскърби и унижи вярата на сърцата ни. Като се започне от празничното настроение на светските човеци и се стигне до всичките им суетни думи, заменили Святото Рождество с езическата Коледа.

Почувства ли тази скръб, братко мой? Усети ли как в дните на преливащата светска набожност към сърцата ни дойдоха съблазни, за да изгубим благоговението и любовта към Бога за сметка на пиршествата за плътта? Видя ли ресторантите и кръчмите, пълни с ухилени човеци, които бързат да ядат и пият, понеже имало празници? Видя ли пълните мрежи и чанти на тия, които си търсят поводи за ядене и пиене и никак не проумяват, че Рождеството на Христос трябва да се празнува отвътре в сърцето, а не отвън в плътта? Видя ли най-сетне всичките щастливи физиономии на човеци, които нямат Божия Емануил? Какво имат такива, за да са толкова щастливи? Защо се усмихват? Или на какво се смеят? И защо никой от тях няма очи, за да види колко голяма е пропастта между тях и Бога?

Гледайки тази пропаст, моето сърце заплака. Понеже видях цялата обреченост на религиозния свят. Свят, който никога не е преставал да лежи в лукавия, ако и в календара му да има достатъчно препратки към Вечната и Свята Библия.

Аз все така стоях с развълнуваните си мисли и скръбта пареше върху очите ми, когато Господ Исус дойде с Духа Си към сърцето ми. И като ме докосна с ръката Си, вече ми казваше:

“Забеляза ли колко голяма и страшна стана скръбта ти в тези дни?”

“Да, Господи мой! И аз все така не мога да намеря радостта от Присъствието Ти, която толкова много желая. Защото в сърцето ми дойде искрена скръб за всичките Божии чеда. Понеже искам Твоите съвършено да съхранят и опазят Плода Емануил. Но в тези дни лукавият отново развихри съблазните си, като опустошителни ветрове. И аз, като гледам на скръбта, която дойде към моето сърце, се питам какво става в сърцата на всичките Божии чеда. Как устояват? Как превъзможват? Как възвеличават Името Ти в живота си?”

В отговор на думите ми Исус започна да ми говори, като казваше:

“Имай мир, момчето Ми. Защото дните наистина са зли, но Аз съм до теб, за да те пазя и укрепявам. И сега ти казвам, че дните на религиозното лицемерие наистина са най-тежките за искрените Божии чеда. Понеже именно в тези дни Божият Син се презира, потъпква и убива много повече, отколкото във всичките други дни. Но за оня, който е родил Емануил в сърцето си, не съществува друг жребий и друго изпитание, освен тия – да влезе с всичката си вяра в битката между лъчите на Вечния Живот и връзките на вечната смърт. Защото именно това преживяваш ти и всичките Ми братя и сестри.

Битка, Стефане! Страшна битка между Силата на Светлината и силите на мрака. И ето, че ти вече участваш в тази битка. Затова и сърцето ти усеща ударите на противника, а противникът ударите от сърцето ти...”

Думите на Исус бяха пречудни за мен, понеже не знаех за какво ми говори. И онова, което Той каза за битката между лъчите на Вечния Живот и връзките на вечната смърт твърде силно докосна сърцето ми. Затова отново Го попитах:

“Какво имаш предвид, Господи мой? Да разбирам ли, че от сърцето ми излизат лъчи на Вечния Живот, които се бият с връзките на вечната смърт? Най-малкото – как да разбирам тези лъчи на Вечния Живот и тези връзки на вечната смърт?”

В отговор Господ ми каза:

“Разбирай лъчите на Вечния Живот, като Обиталището, което Троицата е дошла да направи в сърцето ти. Защото от там Отец, Синът и Святият Дух воюват против змея, звяра и лъжепророка. Понеже не би имало Живот за Емануил, ако Троицата не подготви мястото за Неговото рождение. Но когато Емануил се ражда, то против Неговото рождение идват връзките на вечната смърт...”

Думите на Исус отново ме накараха да Го попитам:

“И все пак, Господи мой! Какви са лъчите на Вечния Живот, с които Троицата е дошла в сърцето ми? И как да разбирам връзките на вечната смърт, които дяволът изпраща против Емануил?”

След последните ми думи Исус се усмихна. И като докосна с ръка главата ми, вече ми казваше:

“Виж сега лъчите на Вечния Живот, с които Отец, Синът и Святият Дух идват в сърцата на всичките повярвали. Защото така непременно ще разбереш и връзките на вечната смърт...”

Докато Господ изговаряше последните Си думи, пред сърцето ми се разкри прекрасно видение. Аз виждах как на Господния Хълм се отвори врата, зад която Бог заблестя със силата на слънцето. А тогава от вратата към мен се стрелна първият от лъчите на Вечния Живот. И ето, че този лъч докосна сърцето ми с Огън, като ми казваше:

“Аз съм Оня, Който те възлюбих и дадох Сина Си за твоето Спасение и Вечен Живот. Аз съм твоят Отец, Всемогъщият...”

След думите на Отца, към сърцето ми дойде и втори лъч. И когато той докосна сърцето ми, думите му се превърнаха в капки кръв, които родиха всичката ми вяра. А лъчът вече ми казваше:

“В Мене да вярваш, Мене да следваш и на Мен да се покоряваш. Защото тази е повелята на Сина към сърцето ти и този е призивът на Кръвта Му...”

Едва чул думите от втория лъч, аз видях как към сърцето ми се стрелна трети лъч от Небесна Светлина. И в мига, когато той докосна сърцето ми, мигом се превърна в Небесен Поток от живи води. И ето, че сърцето ми чу как водите на Небесния Поток вече ми нашепваха:

“Аз изхождам от Отца и Сина и идвам да дам на сърцето ти всичките Божии блага и да родя Емануил. За Мен Сина на Отца каза на всички ви:

“Той от Моето ще взема и ще ви известява...”

След докосването от трите Небесни лъча, в сърцето ми настъпи чудотворно преображение. Защото Огънят на Отца обви сърцето ми, а Кръвта на Сина роди вярата ми. И онези живи води на Духа заченаха и обиколиха Небесния Плод, за да Го хранят и възрастват. А тогава Господ Исус се яви пред сърцето ми в самото видение, като ми казваше:

“Разбираш ли сега трите лъча на Вечния Живот? Разбираш ли как Троицата направи Обиталището Си в сърцето ти?”

“Да, Благодатни мой Господи! Сега видях и сърцето ми ясно разбра, че Троицата дойде в сърцето ми, за да направи Обиталището Си. Отец дойде със Силата на Собствения Си “Аз”. Защото Той е, Който е! Ти дойде със Силата на Божието “Мене”. За да вярвам в Тебе и да Ти се покорявам. А Святият Дух дойде със Силата на Божието “Мое”, като Оня, Който взема от Отца и от Сина, за да ни дава всичката Божия Благодат и Милост и да роди Емануил в сърцата ни!”

След последните ми думи, Господ простря ръката Си към Небето и отворената врата. И ето, че десницата Му улови трите Небесни лъча, а сам Той вече ми казваше:

“Иди и кажи на всичките Ми братя и сестри, че тези са трите лъча на Вечния Живот - Божието Аз, Божието Мене и Божието Мое!

Божието “Аз” идва с Огъня на Отец и със Силата на Неговия Избор, предуздание и предопределение!

Божието “Мене” идва с Кръвта на Сина, която е силна да роди вярата в сърцата ви!

Божието “Мое” идва с водите на Духа, които раждат Емануил и Го хранят и възрастват!

Кажи Ми тогава! След като вече си видял лъчите на Вечния Живот, то кои ще са връзките на вечната смърт?”

“О, Исусе! Това ще са онези връзки, които всячески ни държат далеч от Аз-ът, Мене-то и Моето на Отца, Сина и Святия Дух. Това ще са

човешкият "аз", човешкото "мене" и човешкото "мое", родени от греха и тъмнината. Защото те са, които изхождат от дявола и бързат да вършат волята на змея, звяра и лъжепророка..."

Исус поклати одобрително главата Си на думите ми, а след това вече ми казваше:

"Сега разбираш ли каква е най-страшната битка между Живота и смъртта? Сега разбират ли всички Мои, че в тази битка няма зрители, но само победители и победени?"

И ако някой е уловил в сърцето си трите лъча на Вечния Живот, за да върши Волята на Отца, Сина и Святия Дух, то такъв непременно ще роди Плода на Божията Благодат. И като Го съхрани и опази, ще се яви при Бога на Спасението си. За да се нарече син на Бога и да има дял от Вечния Живот във Вечното Царство. Но горко, горко, горко на ония, които не надмогнаха над връзките на смъртта. Защото такива ще се нарекат синове на дявола, поколение на вечната смърт, за което няма да има виделина до века.

Ето, Аз ще посветя пророка Си и ще му покажа трите лъча на Вечния Живот и трите връзки на вечната смърт. За да видят слепите. За да чуят глухите. И глупавите да си придобият разум. И като отвърнат сърцата си от връзките на смъртта – да намерят лъчите на Вечния Живот!"

1. ВИДЕНИЕТО С НЕБЕСНАТА ВРАТА НА ГОСПОДНИЯ ХЪЛМ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз не зная дали скръбта ми извика Исус, за да ми говори или Той самият заповяда тежкия товар над сърцето ми. Но отсега искам да знаеш, че следващите видения в тази книга ще бъдат пътуване към дълбините на собствените ни души. Тъй че всеки от нас ще разбере и открие мястото, където се намира сърцето му.

Аз нямам никакво съмнение, че Бог съвършено пази Своите чеда и ги закриля от атаките и яростта на дявола. Но още по-силно вярвам, че на посочените от ръката Му Бог ще даде привилегията не просто да бъдат опазени, но да влязат в битка и да станат победители.

Как мислиш тогава? Ако пророческите книги от Хълма Мория станаха толкова много, то не е ли, за да се намерим пораснали и възмъжали в Святия Дух? Не казва ли Божието Слово **“да не бъдем вече деца, блъскани и завличани от всеки вятър на учение, но действащи истинно да пораснем в Него, Който е Главата, Христос”**?

И ако Бог е видял, че нашата вяра расте, то непременно ще ни посочи убиеца и разрушителя, за да го съкрुшим и изгоним от териториите му. А точно тук искам да знаеш, че територията, в която дяволът обича най-много да се подвизава, е човешката душа. Тя е мястото, където се води най-страшната битка между Живота и смъртта. Ето затова, без никакво бавене, аз ще ти предам какви бяха следващите думи, с които Господ Исус ме въведе в самите пророчески видения. Ето какво ми каза Той:

“Сега Аз ще заведа сърцето ти на онези места, които ясно разкриват Живота на Бога и смъртта на дявола. И като заповядвам на Моите да Ме последват и внимават на всичките Ми думи, казвам им, че Мечът на Божия Пророчески Дух ще започне да ги пронизва до разделяне. Тъй че самите видения, които ще ти дам, всеки ще види като кътчета у себе си. Един ще види едно кътче, а друг – друго. И ако някой е видял у себе си Обиталището на Троицата, ще

го разшири още повече. Но ако друг е видял у себе си обиталища за дявола, то такъв нека да се смири и позволи на Меча Ми да го пониже. Защото Апостолът Ми Павел отдавна е предупредил всички ви:

“Но вие не сте така познали Христа; понеже сте чули, и сте научили от Него, (както е истината в Исуса), да съблечете, според предишното си поведение, стария човек, който тлее по измамнителните страсти, да се обновите в духа на своя ум, и да се облечете в новия човек, създаден по образа на Бога в правда и святост на истината. Затова, като отхвърлите лъжата, говорете всеки с ближния си истина; защото сме части един на друг. Гневете се, но без да съгрешавате; слънцето да не залезе в разгневяването ви; нито давайте място на дявола...”¹

Как мислиш, момчето Ми? Стигнаха ли всичките Божии чеда дотам, че никак да не дават място на дявола? Стигнахте ли всички дотам, щото да съблечете стария човек, за да се облечете в Божия Емануил?”

“О, Исусе! Ако бяхме стигнали дотам, то Ти вече да Си грабнал Невястата Си и Твоето Вечно Царство да е настъпило за всички ни. Но аз знам, че ако Ти все още говориш и изобличаваш, поправяш и наставляваш, то очите Ти са видели мнозина, които дават място на дявола...”

“А кои са тия, които дават място на дявола? Няма ли това да са човеци, които държат на своето “аз”, “мене” и “моето”, а не на Божиите такива? Понеже, както сам се убеди, лъчите на Вечния Живот идват, за да осветят Божието Обиталище, а не човешкото такова...”

Думите на Господ ме накараха да наведе главата си, понеже цялото ми сърце почувства колко голяма и Свята е правотата Му. Затова и аз, стоейки с наведена глава, тихо Му казах:

“Води ме, Исусе! Покажи ми онова, което искаш да бъде явно за Божиите чеда...”

¹ (Ефесяни 4:20-27)

След последните ми думи Исус протегна ръката Си към мен и тръгна напред, а аз Го последвах. Така твърде скоро пред очите ми се разкри видение. И ето, че аз видях Господния Хълм на земята. На самия връх на Хълма имаше Врата, която светеше с Божията Светлина. А под самия Господен Хълм, сиреч, в долината под него, очите ми видяха и друга врата. Така, видял двете врати, аз побързах да кажа на Исуса:

“Господи мой! Ти отново Си ме довел до Господния Хълм, който видях и в първото Ти видение към сърцето ми. А сега очите ми виждат две врати. Едната стои на върха на Хълма, а другата е в долината под Хълма. Как да разбирам това, Исусе?”

В отговор Спасителят ми каза:

“Разбирай го така, че именно от това място Аз ще разкрия на Моите братя и сестри какво става в собствените им сърца и души, даже в сърцата и душите на всичките човеци...”

Отново погледнах към двете врати, когато Господ докосна с ръка гърба ми и добави:

“Нека първом да те заведе на Вратата, която се намира на Господния Хълм. Защото Волята на Моя Бог и Отец е всички да преминете през нея...”

След тези Свои думи Исус тръгна към Хълма, а аз Го последвах. И ето че накрая ние стояхме пред самата Врата. А тогава Господ я посочи с ръката Си, като ми казваше:

“Аз ще премина през Вратата, а ти Ме последвай, за да разбереш всичко...”

Така Исус отпусна ръката ми и тръгна напред, като премина през Вратата. И ето, че Гласът Му долетя към мен и Той вече ми заповядваше:

“Ела при Мен!”

Погледнах към Вратата и тръгнах към нея. Но едва направил няколко крачки, аз вече попадах под Светлината на Небесните лъчи. И ето, че първият от лъчите на Вечния Живот докосна сърцето ми, като ми казваше:

“Аз съм Оня, Който съм, твоят Отец, Всемогъщият! Тръгнеш ли с Моя лъч, твоят “аз” трябва да умре, понеже не може да премине през Вратата.

Готов ли си, сине човешки? Готов ли си да живееш за Бога с Неговия Аз, а твоят да погребеш пред Вратата на Хълма?"

Думите от лъча на Бог Отец бяха заредени с такава сериозност, щото знаех в сърцето си, че стъпката ми напред е най-съдбоносното нещо в целия ми живот. Ето защо, паднал на колене пред самата Врата, отговорих на Божия лъч, казвайки:

"Отче мой! Прекланям се пред Твоя Аз и заявявам, че искам собственото ми "аз" да умре. И нека сега думите на псалмопевеца Ти да станат думи и на сърцето ми. Защото Ти казвам, Отче мой:

Всичките ми извори са в Тебе! Ти Си Изворът на живота ми и от Тебе е чудото, че съм жив, живея и дишам..."

След последните ми думи Божият лъч се съедини със сърцето ми, като го направи да пламне от Огън. А когато аз повдигнах лицето си, за да погледна към Вратата, към очите ми дойде втори лъч, който ми казваше:

"Мен си потърсил и Мене си намерил! В Мене да вярваш и от Мене да се вдъхновяваш! Искаш ли това, момчето Ми! Защото ако го искаш трябва да се отречеш от себе си и да вдигнеш кръста си. Само така можеш да Ме последваш..."

Погледнах на лъча и в него познах прекрасния Глас на моя Господ Исус. Ето защо, навел главата си пред Него, аз Му казах:

"Отричам се от себе си, Господи! И изповядвам, че от Тебе е, гдето вярвам, от Тебе е, гдето се надявам! От Тебе е, гдето любя! От Тебе е, че страдам и предавам душата си на бичуване и живота си на опозоряване..."

След последните думи Божия лъч влезе в сърцето ми. И като го освети, прикова го на невидим кръст зад собствения ми гръб. А тогава кръвта на Спасителя бликна по ръцете ми и нозете ми и сам Той вече ми казваше:

"Ако някой е тръгнал след Мене, намерил е Пътя Ми. Ако някой е намерил Пътя Ми, намерил е страданията Ми. Ако някой е намерил страданията Ми, намерил е и Славата Ми. Затова стой съразпнат с Мене, за да живееш, ако и да умираш. Защото който изгуби живота си за Мене, ще го намери. А който иска да опази живота си, без Мене, ще го изгуби..."

След тези последни думи на Исус, аз отново повдигнах главата си, когато към сърцето ми дойде и третият от Небесните лъчи. И ето, че самият лъч вече ми казваше:

“Моето си търсил – Моето си намерил! Изпълни сърцето си с Моите води! Дай даром на чедата Ми Моите блага! Защото колкото повече даваш от Моето, толкова повече ще имаш от Моето. Давай всякога, дори да е последното, което имаш! Преизобилвай всякога, както Аз съм преизобилен за сърцето ти. Защото Святият ражда Емануил с даване! И колкото по-голямо е даването ти от Моето, толкова по-голямо е Моето в даването ти! Аз, Святият на Отца и Сина ти изрекох думите Си...”

След последния трети лъч от Вратата, сърцето ми почувства странно, но прекрасно преображение. Защото трите лъча вътре в мен се вплетоха, като тройно въже. И Исус от самата Врата дръпна въжетото, тъй че вече можех да премина през Вратата. А тогава Той ми каза:

“Този е изпитът и това е изпитанието за всичките Божии чедата, което те са имали на всяко време и място. Онези, които успяха да преминат през тясната порта, наистина се уподобиха във всичко с Отца Ми, с Мене и със Святия Дух. Те станаха поколението на Сион, поколението на Вечния Живот. И ако ти мислиш, че премина през тази Врата просто ей така – на скок, то ти казвам, че Божията Благодат е работила в духа и сърцето ти през всичките години. За да те очисти и изгради. За да те направи мъртъв за всичко твое и жив за всичко Божие. Но Аз сега нека да те заведе на другата врата, която се намира в долината под Хълма Господен. Защото заради нея Отец те посочи и заповяда да ти се дадат и самите видения. А ти сега виж и Ми кажи:

Колко човеци идват насам, към тясната Врата? И колко са другите, в подножието под Господния Хълм?”

След думите на Исус аз погледнах и видях, че към Господния Хълм и Небесната врата идеше едно малко множество от човеци, които можеха да се преброят с просто око. Но отдолу, в самата долина, очите ми видяха страшно стълпотворение. Защото там имаше не стотици и не хиляди, но

милиони хора. Пълзящи като мравки в дребното си битие, те напиреха, за да преминат през широката порта в долината. Сякаш, че цялото гигантско множество беше като вълните на река, обречена да излива потоците си в дълбините на ада. Най-страшното от самата гледка бе това, че колкото по-голям бе напливът към широката порта, толкова повече се разширяваше и самата порта. А това ме накара да се обърна и с насълзени очи да кажа на Господа:

“Исусе! Гледам тази широка порта в долината и вече сърцето ми не я вижда като порта. Тя, по-скоро, е като разтворени челюсти на ужасно чудовище, което гълта със страшен апетит. Каква е тази порта, Господи мой! Какъв е този ужас, който вижда сърцето ми?”

В отговор Исус ми каза с твърд Глас:

“Някога на земята Човешкият Син отвори устните Си, за да предупреди всички човеци за стеснения Път към Вечния Живот и за широкия път към вечната смърт. Някога сериозно ви предупредих с думите:

“Влезте през тясната порта, защото широка е портата и пространен е пътят, който води в погубел, и мнозина са ония, които минават през тях. Понеже тясна е портата и стеснен е пътят, който води в живот, и малцина са ония, които ги намират...”²

Но ето, че на мнозина широката порта им се стори тясна, а за тясната те въобще и не помислиха. Така, пришпорили земните си страсти, те побързаха да изповядат дявола като Христос и Спасител. Тогава широката порта стана още по-широка, понеже започна да поглъща не само езичници, но и вярващи.

Как мислиш ти, момчето Ми? Ако две хиляди години Сатана целенасочено мамеше и лъжеше човеците относно своята порта, то днес, в самия край, каква ли ще е станала заблудата му? Какви ли ще са станали връзките на вечната смърт? Какви ли ще са станали човешкият “аз”, човешкото “мене” и човешкото “мое”? Защо тогава се ужасяваш от гледката в долината? Та не е ли тя естественият завършек на един постоянен бунт против Волята на Отца, Примера

² (Матей 7:13-14)

на Сина и Благодатта на Духа? Сега разбираш ли защо не трябва да даваш покой на клепачите си? Сега разбират ли Моите, че някой трябва да пребъдва в пролома и да ходатайства за Божиите чеда по Божията Воля? Сега разбирате ли, че всички вие, които сте живи и осветени, трябва да станете като мъчителен трън за дявола и неговите поклонници?

Защото днес, в края на времето, Аз ще изпратя кръстители и поправители, които ще слязат в долината, за да изтръгнат плячката от челюстите на погибелта. И като станат Моят пример, да съберат и въздигнат на Господния Хълм последното поколение от оцелели и спасени. А ти сега Ме последвай. За да видиш широката порта и всичката измама, която дяволът е употребил, за да завлича човешките души във връзките на смъртта и ада...”

2. ВИДЕНИЕТО С ПАЯЦИТЕ ПРИ ШИРОКАТА ПОРТА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ако Господ Исус даде на сърцето ми да преживее повторно видението с трите лъча на Вечния Живот, то е, за да може Божиите чеда да имат категоричното свидетелство от Дух и Истина, че Той призовава всички ни при тясната Врата на Господния Хълм. Защото преминаването през тази Врата е най-важното и най-святото дело, на което трябва да посветим живота си. Казвам ти истината, че човек може да извърши много дела в живота си, но ако не премине през тясната Врата на Вечния Живот, то никак няма да го ползват делата му пред Бога. И за всички, които не са преминали през Вратата на Хълма, ще дойде миг да викат към Исус:

“Господи, Господи! Не в Твоето ли Име пророкувахме? Не в Твоето ли Име бесове изгонихме? И не в Твоето ли Име направихме много велики дела?”

А тогава Сам Исус ще посочи връзките на вечната смърт в сърцата им и ще им каже:

“Аз никога не съм ви познавал! Махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие!”

Сега разбираш ли, че именно след преминаването на тясната Врата ние позволяваме на Господ да ни познае?

Защото Отец познава прекрасно Своя Аз, Своето Мене и Своето Мое!

Те са Негови и изхождат от Сърцето Му!

Но ако някой е държал на собственото си “аз”, като е отхвърлил Божието Аз... Ако е държал на себе си, а е отхвърлил Исус... Ако е търсил своето си, а не онова, което е Исус Христово...

Истината е, че такъв е бил на пътя на беззаконните в долината под Господния Хълм. И като е видял широката порта, решил е в сърцето си, че тя е Божия критерий за Спасението и Вечния Живот.

Ето тази широка порта Исус ми показва във видението, което ще ти разкрия. А там, зад портата, сърцето ми забеляза такива покъртителни подробности, щото със сигурност видях цялата пълнота на нечестивото

дяволско сърце. Затова нека сега да ти предам думите, които Господ ми проговори, миг преди самото видение. Ето какво ми каза Той:

“Това, което сега ще видиш, запиши на книга и бъди внимателен, за да не изпуснеш нищо от онова, което ще ти покажа. Защото широката порта е най-ревниво пазената тайна на дявола. И по тази причина именно там той е най-успешен в измамата над човешките сърца. А сега Ме последвай, за да видиш онова, което не ти е давано преди...”

С вълнение последвах моя Господ, Който тръгна от Господния Хълм към долината. И при все, че долината гъмжеше от човеци, ние преминахме покрай тях като носени от вятър, докато стигнахме до самата широка порта. Видът на портата беше такъв, щото за оня, който стоеше пред нея, тя беше като Божият Ветил. И там всеки от измамените виждаше светли Небесни стълби, идещи от Божиите облаци във висините. Но това беше само на пръв поглед. Защото, веднъж прекрачили портата, човеците изчезваха от полезрението на останалите, които тълкуваха изчезването им, като издигане и възнасяне при Бог Отец. Това непременно действаше желателно за следващите, които също бързаха да преминат през портата и също да изчезнат. Така върволицата от човешките множества преминаваше постоянно и без никакво бавене. Но ето, че накрая Господ вдигна ръка и посочи към портата, като ми казваше:

“Никак да не се впечатляваш от измамата, която дяволът е направил, за да прилъгва човеците. Вместо това Ме последвай, понеже двамата с теб ще преминем от другата страна на портата. За да видиш действителното място, където попадат преминалите през нея...”

След тези думи Исус хвана здраво ръката ми и така двамата с Него преминахме през широката порта. И докато очите ми все още виждаха измамливия Ветил и Небесните стълби, стана така, че пред мен като в миг на око се яви пространство, погълнато от страшен мрак. И само Небесната Светлина на моя Господ, в която беше скрит духа ми, ме опази да не извикам от ужас. Едва сега виждах, че самото дяволско пространство беше пещера с черни и остри скали. Тя не беше хоризонтална, сиреч, да се

навлиза в нея, но по-скоро – вертикална. Защото под нозете ми, които стояха до нозете на Исуса, аз видях дълбока пропаст, чийто край стигаше до пламъците на ада. Но и с това гледката не изчерпваше тайните си. Понеже пространството над пропастта беше покрито от здрава паяжина, от която се разнасяше миризма на гниене и на мухъл. Точно тогава Господ проговори на сърцето ми, като ми казваше:

“Забеляза ли паяжината?”

“Да, Исусе! Забелязах я, понеже е простряна над пропастта в пещерата и от нея идва противна миризма на развалено. Сякаш, че в тая паяжина са се събрали всички връзки на тлението...”

“Не си далеч от Истината!” – отговори Исус и продължи:

“Но сега гледай внимателно, защото при паяжината ще се явят стопаните й...”

Отново погледнах към паяжината, когато забелязах как всред нея изпълзяха три паяка. Те видимо се различаваха по размера и големината си, при все, че паяжината им беше обща. Това ме накара да кажа на Исус:

“Господи мой! Виждам три паяка около паяжината. Един – който е поголям, и два други, които са по-малки. Явно, че те са, които са изплели тази паяжина. Така ли е, Исусе!”

“Точно така е! Но Аз сега ще простра към паяците Мечът на Истината. За да видиш кои в действителност са самите паяци...”

След тези Свои думи Господ бръкна в мантията Си. И като извади Мечът на Истината в десницата Си, простря го към самата паяжина. А тогава, поради Божията Светлина, паяците мигновено се видоизмениха, тъй че очите ми разпознаха, че това бяха Сатана, човекът-Антихрист и духът на Антихрист, който е лъжепророкът. Това ме накара с вълнение да кажа на Господ:

“Ах, Исусе! Виждам как Мечът Господен осветява змея, звяра и лъжепророка. И ето тия тримата са паяците в тази пещера...”

Чул думите ми, Господ прибра Меча в мантията Си, а змеят, звярът и лъжепророкът отново се видоизмениха като паяци. Тогава Той ми каза:

“Ако Отец Ми се яви на сърцето ти с Лъча на Своя Аз, Синът - със Своето Мене, а Духът – с Моето, то има ли защо да се чудиш какво ще вършат тези паяци?”

Виж паяжината им, момчето Ми! И като я видиш, забележи, че в нея има милиони тънки нишки, които са здрави и еластични... Сега разбираш ли какво се случва с хората, които преминават през широката порта?”

“О, Исусе! Явно е, че тези милиони нишки са връзките на вечната смърт. И когато някой от хората падне в тая пропаст, то той бива улавян с някоя от нишките на паяжината...”

В потвърждение на думите ми Господ посочи към входа на портата, където вече влизаше човек. И едва влязъл, човекът вече падаше в самата паяжина. А тогава един от паяците скочи ловко, като завърза сърцето му с една от нишките. След първия човек влязоха други двама, които също паднаха в паяжината. А тогава другите два паяка с мълниеносна бързина вързаха сърцата им с други нишки. Така, вързани с нишките от паяжината, хората започнаха да потъват в самата пропаст, като падаха надолу. А паяците мигновено пропълзяха по протежението на скалите, като бързаха да слязат на самото дъно на пропастта. Това ме накара да изпадна в недоумение, понеже не знаех каква е целта на паяците. А Исус, видял недоумението ми, побърза да ми каже:

“Това ли те учудва? Ти все още нищо не си видял. Но сега, за свидетелство на Моите братя и сестри ти казвам, че сърцата на тези хора бяха вързани от връзките на вечната смърт. От дяволското “аз”, дяволското “мене” и дяволското “мое”. А колкото до това, че паяците побързаха да слязат в дълбините на самия ад, то те го направиха, понеже всеки от вързаните хора ще има период на приближаване към тях. И колкото повече ги приближава, толкова повече ще потъва. Затова казвам на всички Мои:

Първата от връзките на вечната смърт е “аз-ът” на змея, който е Сатана. Втората от връзките на вечната смърт е “мене-то” на звяра, който е човекът-Антихрист. Третата от връзките на вечната смърт е “моето” на лъжепророка, който е дух на Антихрист.

Всеки, който влезе през широката порта, е обречен да приеме тези връзки в сърцето си и да намери вечната смърт и погибел. И ако Божиите чеда до днес не са знаели колко страшни са тези паяци и нишките на паяжините им, то на всички ви казвам, че няма по-разтеглива, здрава и еластична връзка от връзката, която е способен да създаде един паяк. А когато паякът не е един, но са трима, и когато в същината си не са паяци, но тримата велики и страшни в царството на мрака, то тогава наистина има от какво да се пазите и от коя порта да се отдалечавате.

Ето, Аз ще покажа на пророка Си всяка от връзките на вечната смърт. Като започна от "аз-а" на змея и стигна до "моето" на лъжепророка. Затова бъдете ревностни и твърди да Ме последвате в тези най-съдбоносни видения за сърцата и душите ви..."

След тези последни думи видението с широката порта се прекрати, а сърцето ми – разтърсено както никога, побърза да се закрепя и скрие още повече в лъчите на Вечния Живот.

Дано и ти, братко мой, намериш Божиите лъчи! За да превъзмогнеш над широката порта и сърцето ти да бъде опазено в тези дни на човешко тление и гнилота. Амин и Амин!

3. "АЗ-ЪТ" НА ЗМЕЯ ИЛИ ЗА ВРЪЗКИТЕ НА ГОРДОСТТА И ПРЕВЪЗНАСЯНЕТО

Братко мой! Верни ми приятелю!

Съдейки по яростта, с която дяволът реагира на виденията, дадени ми от Исус, мога да ти кажа, че Господ наистина ме е довел пред прага на пълното съкрушаване на дяволското сърце. И аз вече наистина преставам да се учудвам, когато сърцето ми усети дяволската ярост. Защото тя се оказва израз на пълното му безсилие. Защото колкото и силен да е един паяк сред паяжината си, то творението му пламва и при най-малката Божия искра. Ето затова в пещерата на лукавия е абсолютен мрак. Но Господ отиде и там, в мрака. Защото днес този мрак е погълнал милиони души. Всяка от тях е влязла през широката порта, излъгана, че ще намери Ветил.

Но колко са човеците, уловени от връзките на смъртта, които да викат към Бога на Спасението? Колко са като молителя, който казва в псалома:

"Връзките на смъртта ме обвиха, и мъките на преизподнята ме намериха; скръб и беда срещнах. Тогава призовах името Господно, и Го помолих: О Господи, избави душата ми..."³

Виждаш ли, братко мой онова, за което Господ ни предупреди в началото на тази книга? Виждаш ли как става дума именно за кътчета от нашите души? И какво друго да са те, ако не места, където не е умряло нашето, за да живее Божието?

Но ето, Господ докосва дълбочините на сърцето ми и ми дава да свидетелствам за всичката Му Благост и Милост. Защото днес Той е готов да спасява. Днес Той е готов да простре ръката Си и да извади мнозина пленници на паяците от пещерата на широката порта, стига те самите да извикат:

"О, Господи! Избави душите ни от връзките на смъртта!"

Но как да извикат ония, за които и до днес широката порта е самият Божий Ветил? Как да извикат към Исус човеците, които наричат дявола "Господ", след като за тях Господ е станал "дявол"?

³ (Псалом 116:3-4)

Та кой вика към "дявола", за да го спаси?

Нека ти кажа, че дори тогава, когато са паднали в пещерата на лукавия, човеците никак не виждат действителното си състояние, понеже духовните им сетива са затворени. Напротив – веднъж преминали през широката порта мнозината бързат да се отдадат на дявола с такава страст и похот, щото не е никак чудно, че дяволът е толкова успешен с връзките на вечната смърт. Нека сега да ти кажа какви бяха думите, с които Господ ме въведе и в самото видение с първия от трите паяка, който е Сатана. Ето какво ми каза Той:

"Ако досега не си знаел, че "аз-ът" на човешкото сърце е връзка, то се пригответи да я видиш. Защото тази е първата от връзките на вечната смърт и дяволът твърде много разчита на нея. Затова нека отново да те заведе при широката порта, за да видиш пещерата на лукавия..."

След тези Свои думи Господ докосна главата ми, тъй че двамата с Него се озовахме в самата пещера. И ето, че очите ми отново видяха паяжината, простряна над пропастта. А до сами нея стоеше огромен паяк и аз знаех в сърцето си, че това беше дяволът. В този миг Господ ми даде знак с ръка, като ми казваше:

"Виж сега какво ще се случи на оня сатанински поклонник, който вече влиза през широката порта..."

Погледнах към входа на портата, когато забелязах, че там се появи човек, облечен в хубав костюм. Едва влязъл, той падна в паяжината, подобно на тримата в предишното видение. А тогава паякът скочи ловко и застана до сърцето му. И като хвана една от нишките си, побърза да я завърже към самото му сърце. Така човекът увисна на нишката, която го държеше твърде здраво. А паякът, като пропълзя по остриите скали встрани от пещерата, слезе надолу в пропастта, докато стигна самите пламъци на ада. И ето, че Господ ми даде знак да внимавам, понеже паякът изкрещя от далечината на дъното, като казваше на човека:

"Аз те чакам да дойдеш при мен. Аз, те викам! Аз, аз, аз..."

Думите на паяка отекнаха с такава сила в остриите скали, че подобно струя от тъмен мрак се забиха в сърцето на човека, като разклатиха

нишката от паяжина, с която той беше вързан. Това накара поклонникът на дявола да повтори думите му, казвайки:

“Аз, аз, аз! Идвам, господи!”

Едва изговорил думите си, човекът усети, че нишката мигновено се разтегли и той потъна с няколко метра надолу. Това го накара да се ухили. И той, като простря ръцете си надолу, отново извика:

“Аз, аз, аз...”

Ефектът от думите му отново беше моментален. Понеже нишката се разтегли с нови няколко метра. Това ме накара да попитам моя Господ:

“Какво става, Исусе! Защо при повтарянето на думата “аз” нишката се разтегля и става по-дълга?”

А Исус ми отговори:

“Тук, в пещерата на широката порта, “аз” се търси с “аз”. Тъй че човешкия “аз” се привлича неустойимо от “аз-а” на дявола. Но ти продължи да гледаш какво ще се случва с поклонника, който е уловен от връзката на вечната смърт...”

Отново погледнах към страшната пропаст и човека, който потъваше с нишката на паяка. И ето, че забелязах как черните скали край него започнаха да се променят и вече изобщо не бяха скали. Напротив – самото сатанинско лукавство ги беше превърнало на ложи за високопоставени човеци. Така, гледайки от ложите си към вързания с нишката на паяка, човеците ставаха от столовете си и започваха да ръкопляскаат от възторг и да му казват:

“Ти си, ти си, ти си!”

Това накара човекът още повече да се ухили. И като протегна ръцете си към паяка в самото дъно на пропастта, той отново извика:

“Да, аз съм! Наистина съм аз!”

След тези последни негови думи нишката още повече се разтегли и той вече потъваше твърде бързо. А край него ложите на високопоставените се смениха с мраморни зали и разкошни кабинети. И нови и нови човеци, кой от кой по-богати и влиятелни, вече му се кланяха. И като го посочваха с притворство, казваха му:

“Ти си, ти си, ти си...”

А човекът, като протегна още по-усърдно ръце към паяка на дъното на пропастта, отново извика с глас на възторг и опияняващо задоволство:

“Аз съм! Аз, аз, аз. Идвам, господи...”

В този миг Господ ми даде знак да погледна към паяка, който прие образа на самия дявол, който протегна ръка към поклонника си, като му казваше:

“Още малко, служителю мой! Направи още малко усилие и ще дойдеш при господаря си...”

Дочул думите на дявола, човекът видимо измени лицето си. И като стисна презрително устните си, отново протегна ръцете си към дявола, като казваше:

“Какви са тия, които се кланят и коленичат край сърцето ми? Те никак не заслужават вниманието ми, понеже не са толкова достойни, колкото съм аз. Аз, съм достойният! Аз съм посоченият! Аз!”

Последните думи на поклонника му се харесаха твърде много на дявола. И той, като протегна ръката си към нишката, направи я още повече да се разтегли, тъй че поклонникът му вече стигаше досами него. А поради силата на дяволската измама, край дявола се появи огромна триумфална арка. Хиляди тълпящи се човеци почнаха да хвърлят цветя на поклонника му, като викаха:

“Ти си, ти си, ти си...”

А човекът, като се приближи до дявола, протегна ръцете си към сърцето му. И ето, че лицето на дявола се разтегли в усмивка. И той, като опъна със сила нишката от паяжината, бръкна в сърцето си и извади от него втора нишка, като завърза и нея в сърцето на човека. А след това му каза:

“Сега си достоен да се издигнеш твърде високо! Бъди божествен и изявявай силата, с която те призовах!”

Така дяволът отпусна горната нишка от паяжината, а тя дръпна поклонника нагоре и той полетя сред неспирни възгласи и ръкопляскане. И като се издигаше все повече и повече, крещеше край себе си:

“Не съм ли аз велик? Не съм ли аз божествен? Аз наистина съм това, което съм...”

Гледайки с погнуса на всичко, което ставаше с човека аз мислено направих аналогия за която попитах Исус:

“Господи мой! Не е ли тази измама на дявола, като онези “бънджи” скокове от високо с еластично въже, които са твърде модерни всред младите човеци в това последно време? Защото и при тях смелчаците се хвърлят надолу, стигат донякъде, а след това еластичното въже ги опъва и отново тръгват нагоре...”

“Да, момчето Ми! Аналогията ти е вярна. Но ако при скоковете с еластично въже човеците искат да си повишат адреналина, този тук искаше нещо друго и вече го получи. И ти сега виж, че колкото и да бъде издигнат от нишката на паяжината отгоре, в крайна сметка дяволът ще го придърпа с нишката, която завърза отдолу...”

В пълно потвърждение с думите на Исус, аз видях, че човекът стигна донякъде всред скалната пропаст. А след това отново полетя надолу. Но този път очите ми видяха и целият ужас на падането му. Понеже горната нишка от паяжина вече не го държеше отгоре, а дяволът опъна долната нишка. Така поклонникът вече летеше със страшна скорост към пламъците на ада. И когато душата му падна в самия огън, той с ужас изкрещя:

“Защо съм при теб, дяволе! Какво има между теб и мен, че Господ ми е дал вечен дял в тези мъки?”

А Сатана с ехиден смях опъна долната нишка, която беше завързал в сърцето му, като му казваше:

“Ти си свързан с мен. Понеже влезе през моята порта и пожела моите съдби. Затова си един от моите осъдени, с чиято мъка и страдание ще утешавам сърцето си...”

Ужасът на поклонника беше толкова страшен, че извърнах главата си и повече не исках да гледам. А тогава Исус със строг Глас ме попита:

“Как мислиш, момчето Ми? Разбрала ли е Църквата Ми каква е тази смъртоносна връзка на Сатана? Разбрали ли са братята и сестрите Ми в какво е силен “аз-ът” на дявола?”

“О, Исусе! Видението тук е толкова живо и тази пещера и пропаст толкова реални, щото аз вече знам, че човекът беше привлечен от Сатана с нишката на гордостта. Колкото повече той повтаряше “аз, аз, аз”, толкова

повече нишката го приближаваше до сърцето на самия дявол. А тогава Сатана още повече измами сърцето на човека, понеже му намери ласкатели и такива, които да го величаят. И ето, че поради ласкаенето и величаенето самият човек се възгордя дотолкова, че дори презря онези, които го ласкаеха, защото се помисли за по-велик от тях. Така той стигна до дъното и до сърцето на дявола...”

“А какво стана отпосле? Каква беше втората нишка, която дяволът завърза в сърцето на поклонника си? И защо поклонникът му мигновено излетя нагоре?”

“Господи мой! Това, без всякакво съмнение беше превъзнасянето на този човек. Именно с превъзнасянето Сатана вкара в сърцето му собствения си грях и бунт против Бога и Отца...”

В следващия миг Господ с твърде строг и сериозен Глас ми каза:

“Иди и предупреди всичките Божии чедра, че най-страшните връзки на вечната смърт са тези на Сатана. Това са връзките на гордостта и превъзнасянето. С връзката на гордостта човек се приближава до сърцето на дявола, а с връзката на превъзнасянето сърцето му остава запечатано като дяволско.

Да стоите ли с “аз-а” си или да го погребете със стария човек? Не знаете ли, че най-голямата сила на дявола е в привличането на човешкия “аз”? А какво друго да е гордостта освен престол на “аз-а” в човешкото сърце? Какво друго да е гордостта, освен тежък бунт против Бога и Отца? И какво друго да е превъзнасянето, освен печат на вечната смърт в сърцата на дяволските човеци?

Ето, Аз предупреждавам всички ви, че единственият начин да опазите сърцата си от тези първи връзки на вечната смърт, е като се предадете на смирение. Понеже смирението възвисява чедата на Бога, а гордостта издига чедата на дявола! И ако сетнината на смирението е далече по-горе, то сетнината на гордостта и на превъзнасянето са далече по-долу...”

Слушах думите на моя Господ, а сърцето ми усети искрен страх от Бога и от вечните Му съдби.

Затова те моля, братко мой! Запази това видение в сърцето си, като сигнална лампичка на живата вяра. Защото тя ще светне винаги, когато "аз-ът" се опита да се върне в сърцето ти. Но ако в теб пребъдва Исус, то и Неговите думи ще бъдат всякога слънце и щит за сърцето ти. Думи, с които Сам Господ ти казва:

"Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бремене е леко..."⁴

⁴ (Матей 11:28-30)

4. "МЕНЕ-ТО" НА ЗВЯРА ИЛИ ЗА ВРЪЗКИТЕ НА ЕГОИЗМА И НАДМЕННОСТТА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Аз няма да престана да се прекланям и да благодаря на моя Бог за всичката Му Благост и Милост. Затова, че и до днес Той остава съвършено загрижен за нашите сърца и души. Понеже Той можеше да стои на Трона Си горе и да ни очаква да дойдем при Него. Но Той не постъпи така. Защото се смили за всичките Си чеда. И като слезе от Сион, намери слугите Си пророците. За да им даде Святи видения от Сърцето Си, огнени думи от устните Си, изобличителен жезъл от ръката Си. И днес, когато Божият жезъл се стоварва над сърцата ни и ни наказва, ние трябва да пеем. Дори през сълзи и плач, но да пеем и да славим Милостта и Благостта Му.

Защото кой от нас не е бил предмет на Отческата Любов?

Кой от нас не е бил наказван, за да получи като сетнина Плодът на Мира и Освещението?

Казвам ти, че моето сърце е удивено и разтърсено както никога. Защото преди много години Господ Исус ми показва широката порта. Показва я някак отдалеч, като на младенец, който трябва да суче мляко. Тогава написах книгата **"Широкият път или религията като смърт"**.

Но можел ли съм да зная, че широкият път е много по-широк и широката порта – много по-смъртоносна? Можел ли съм да зная, че няма църкви, които да са застраховани от връзките на вечната смърт? Можел ли съм да зная, че ако греховете на Вавилон стигнаха дори до Небето, то това е било именно поради паяжинните нишки на Сатана, които са изстреляли мнозина в орбита около фалшивото християнство и човешката религия? Кой от нас не е виждал ръкопляскането, идещо от скалите на сатанинската пропаст? Кой от нас не е виждал гордостта и превъзнасянето на една шепа вавилонски царе, които мислят, че ще живеят вечно? Кой от нас не е ставал предмет на презрението им и жертва на хладината им?

Ето, казвам ти, че всяко изстрелване от човешката гордост и кариеризъм ще приключи в пламъците на ада. И нека никой от падналите там да не пита Сатана защо е такава сетнината му. Защото връзките със Сатана се създават приживе, а им се въздава отпосле.

Нека сега да ти покажа втората от връзките на вечната смърт. Защото това е връзката на звяра. Връзка, която е "мене-то" на Антихрист. Ето какви думи ми каза Исус, миг преди видението в пещерата:

"Нещата, които ще видиш в това видение, са ужасни в пълния смисъл на думата. Затова нека не отпада сърцето ти, но още повече се закрепи в Мене. Защото Аз виках от Небето към много сърца и исках да им покажа широката порта и широкия път, но те никак не пожелаха да Ме чуят. Аз плаках в очите на много наскърбени и угнетени и исках църковните първенци да чуят плача Ми в устните им. Но църковните първенци не Ме чуха, защото бяха заети със собственото си "мене". Аз кървях в сърцата на много убити и прободени и исках да намеря човеци със сърцето на Йосиф от Ариматея. За да измият раните Ми и помажат нозете Ми. Но Гласът Ми стана като гласа на пророка в пустинята. Понеже, запленени от меките дрехи и царските дворци, царете отказаха да чуят Гласа на Царя и да покрият главите си с вретещето Му.

Затова ти казвам, че с дълбоките видения в тази книга Небето подписва некролога на цялото сатанинско царство. Така, че мъртвите, написани в него, да бъдат мъртви до века. Понеже са възлюбили връзките на вечната смърт, а са намразили лъчите на Вечния Живот.

А ти сега Ме последвай. За да видиш и самото видение..."

След тези Свои думи Господ докосна с ръка главата ми, а пред сърцето ми отново се появи пещерата на широката порта. И ето, че аз отново видях гъстата паяжина, а встрани от нея – вторият от паяците на тъмнината. Не се наложи да гледам дълго, понеже през широката порта премина човек, който отново беше облечен с представителен костюм. Едва преминал, той също падна в паяжината, а тогава паякът скочи ловко, като завърза нишка от паяжината си в сърцето му. И като хвърли човека над пропастта,

направи го да увисне. След стореното с пипалата си, паякът пропълзя по самите скали на пропастта, като слезе отново при пламъците на самия ад. И ето, че от дълбочините на пропастта долетя гласът на паяка, който казваше на поклонника си:

“Ела при мене! Аз искам да бъдеш с мене! С мене, мене, мене...”

Думите на паяка се вдигнаха от самата пропаст като тъмен вихър, който разклати скалите с тежко ехо, а след това се шмугна в сърцето на човека. И ето, че той протегна ръцете си надолу, като казваше:

“На мене ли говориш, господи? Какво искаш от мене?”

А паякът отново му каза:

“На тебе казвам! Ела при мене, мене, мене...”

Думите отново се стрелнаха като тъмен вихър всред скалите и се шмугнаха в сърцето на човека. А той, обладан от внушенията, извика:

“Няма нищо по-добро за мене! Този път е за мене! Тази съдба е за мене!”

След тези думи на човека нишката започна да се разтяга, като слезе десетина метра надолу. А човекът, видял че се приближава към паяка, отново извика:

“Какво щастие е за мене да следвам тебе! На мене точно това ми трябва!”

Нишката отново се разтегли, като слезе още по-надолу. И ето, че скалите на пропастта отново се видоизмениха. И като се превърнаха на уютни зали с тържествени амвони, мигом се напълниха с човеци, които викаха с възторг:

“Ела при нас! Този амвон е за тебе! Ние искаме тебе, чакаме тебе, възхищаваме се от тебе!”

Поласкан от възгласите им човекът направи опит с ръцете си да се приближи към амвоните и залите. Но като погледна надолу към паяка, казваше им:

“Има нещо много по-велико за мене. На мене господ ми дава много по-голяма привилегия...”

Това накара паякът да усили падането на паяжинната нишка. Така край поклонника му се появиха нови, още по-изкусителни картини. Защото

залите и амвоните се смениха с конгресни центрове и наредени трибуни. В тях човеците вече не бяха стотици, а хиляди. И изправени от трибуните, мастити професори и църковни величия протягаха ръцете си към него и му казваха:

“Чакаме само тебе! Не можем да започнем без тебе!”

А поклонникът, гледайки с възхищение съблазнителните оферти, вече викаше:

“Ето такава кариера е за мене, господи! Всичко ще сторя за тебе, за да я постигна. Всякаква цена ще платя, за да направиш от мене това, което ми даваш да видя!”

В този миг Господ ми даде знак да наблюдавам паяка, който беше вече твърде близо до поклонника. И ето, че паякът се видоизмени, тъй че очите ми виждаха Антихрист, който беше едно тъмно копие на моя Господ. Така Антихристът протегна ръцете си към падащия с нишката, като му казваше:

“Ето, ида скоро! У мене е наградата, която давам на всички, които ме любя. А ти любиш ли мене, чедо мое!”

Въпросите на Антихрист бяха като инжектиран екстаз в сърцето на поклонника му. И той му извика:

“Цяло щастие е за мене, че ти служа. Защото зная, че държиш на мене и искаш от мене да ти служа...”

А Антихрист, като посочи конгресните центрове и неспирните аплаузи и ръкопляскания в тях, му каза:

“Всичко това е за тебе. Защото си послушал себе си и си дал всичко от себе си, за да успееш. Ела, чедо мое! Приближи се още малко...”

Чул думите на Антихрист, поклонникът му опъна ръцете си до сетен предел. И като искаше да го докосне, казваше му:

“Ето ме мене! Мене си търсил и в мене благоволиш, господи!”

На тия думи на човека звярът се усмихна, като му казваше:

“Да, наистина! Тебе търсих и тебе намерих! И такива като тебе ще извършат всичката ми воля...”

След думите на Антихрист паяжинната нишка се разтегна дотолкова, щото поклонникът вече стоеше пред звяра. И като протегна ръката си вече искаше да докосне сърцето му. Тогава звярът докосна сърцето си и извади

втора нишка, с която завърза сърцето на поклонника си. А след това опъна първата и вече я отпуснаше, като казваше на човека:

“Иди с тая твоя вяра и ще победиш света!”

Така поклонникът беше изстрелян нагоре. И като преминаваше покрай конгресните центрове, той вече се биеше в гърдите си, като викаше:

“Кой е като мен, а? Има ли друг като мен? Казвам ви, че няма да позволя на никого да бъде над мен! Чувате ли? Няма кой да е над мен...”

Повдигнах ръцете си, за да запуша ушите си, понеже сърцето ми никак не можеше да издържи последната арогантна проява на сатанинския поклонник. А тогава Исус ме попита:

“Как мислиш, момчето Ми? Докъде ще стигне човек, ако залага на своето “мене”? И докъде ще стигнат всички, които са повярвали в господ, който залага на тяхното “мене”, а не на своето?”

“О, Исусе! Та нали именно такава е измамата на Антихриста. Защото той търси човеци, пълни с егоизъм, които не са се отрекли от себе си, но искат да налагат себе си...”

“А такъв ли беше божественият призив към чедата Ми? Не казах ли Аз думите, които почти всички забравихте:

“Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека дигне кръста си, и така нека Ме последва...”⁵

Вижте тогава всички, че поклонникът на Антихрист в пещерата търсеше своето си, а не онова, което е Исус Христово! Вижте, че искаше служение за себе си, а не служение за Бога. А ти, момчето Ми, помисли и Ми кажи каква беше втората връзка на вечната смърт, с която Антихрист върза сърцето на човека...”

“О, Исусе! Твърде страшна и смъртоносна е тази връзка. Защото това е връзката на надменността. Понеже поклонникът, летейки нагоре, крещеше на всеослушание, че не иска никой да бъде над него. И с тази своя надменност той досущ заприлича на звяра, за когото е писано, че ще хвърля надменни думи против Бога и Божиите Светии...”

“А не са ли твърде много днес надменните? И не ще ли да рече надменността им, че са поставили “мене”- то си над всички?”

⁵ (Матей 16:24)

Ето, предупреждавам ви, за да знаете:

Надменността е престолът на царувания егоизъм! Тя е връзка на вечната смърт, с която звярът поглъща душите на своите поклонници! Затова вижте сега каква е сетнината на надменният. Защото колкото и нависоко да го въздигне поклонът му пред Антихриста, пак идва миг, когато той ще започне да пада..."

И действително, че след думите на Исус поклонникът на Антихрист започна да пада. Това накара звярът мигновено да опъне втората паяжинна нишка. И при все, че човекът се опитваше със зъби и нокти да се задържи всред острите скали, пак той никак не устоя на силата на звяра. Така дойде миг, когато душата на поклонника се плисна в самите огнени пламъци на ада. И като видя ужаса на собственото си състояние, извика:

"Това не може да се случи с мене! Тази съдба не е написана за мене!"

А тогава звярът с ехиден смях му отговори:

"Напротив! Такава е съдбата на всяко "мене"! И ти не си Божий, но мой! Понеже Божиите се отричат от себе си, за да следват Сина на Йеова, но ти заложи на моята връзка, за да бъдеш от поколението на баща ми..."

Ужасът на поклонника беше пълен. И той, като започна да скубе косите си, крещеше като избезумял:

"Проклето "мене", проклет егоизъм! Как не те разпознах приживе? Как не те овладях приживе?"

Докато слушах крещенето на поклонника, Господ се приближи до мен. И като ме погледна с най-строгия Си поглед, каза ми:

"Запиши на книга това видение, защото е твърде, твърде съдбоносно. И като го дадеш на всичките Ми братя и сестри, предупреди ги за сетнината на всеки човешки егоизъм и всяка надменност. Нека всички отпаднали от Името Ми днес да паднат на колене пред Моя Бог и Отец, та да изрекат думите на тоя нещастник приживе, за да не ги изрекат отпосле:

"Проклето "мене" и проклет "егоизъм"! Отсечи ги от нас, Боже на Правдата! Изгори ги от нас, Боже на Святостта! Дай ни да разпознаем приживе връзките на смъртта. И като се отречем от тях, да намерим лъчите на Вечния Живот!"

5. "МОЕТО" НА ЛЪЖЕПРОРОКА ИЛИ ЗА ВРЪЗКИТЕ НА КОРИСТОЛЮБИЕТО, АЛЧНОСТТА И СРЕБРОЛЮБИЕТО

Кърви ли сърцето ти, братко мой?

Защото сега ти казвам, че моето кърви. И ако би ме попитал кой така ме нарани, та да прокървя, то ще ти посоча Царя на Сион и на Него ще въздам благодарение и почит.

Понеже кой от нас не е запазил кътче в душата си, та да захранва "мене"- то си? Кой от нас не се е надявал тайничко, че покрай сухото ще гори и суровото и покрай лъчите на Божия Вечен Живот ще вирее и някоя връзка на вечната смърт?

Казвам ти истината и не лъжа, че по силата на своя радикален призив тази пророческа книга стои в първите десет, които Господ ми е дал да напиша. Защото Небето, в което отиваме с вярата си, не е създадено за Пешо и Иван, или за Марийка и Стоянка.

Не! То е създадено за Исус, Който живее в сърцата ни!

И ако има съвършено въплъщение на Отческата Благост и Милост, то това са Божиите привременни изобличения, с които Исус наказва душите и сърцата ни. Защото ако в нас живее една Мария, която е непразна, то тя ще стане майка на Спасителя, когато Го роди.

Докато не е роден, Емануил е уязвим!

Не отвън и не от противниците ни, но от самите нас!

Затова е тази скръб, която Господ обеща за **"жената, която ражда"**.

Но има ли нещо по-ценно от скръбта по Бога? Не докарва ли тя до спасително покаяние? Не очиства ли? Не поражда ли усърдие? И ако аз ти кажа, че срещу сърцето ми дойдоха всичките сили на ада, за да ме спрат от писането на тази книга, то ще разбереш ли жертвата, която Бог е заповядал за чедата Си?

Ето, казвам ти, че и до тоя миг сърцето ми трепери, понеже стоя пред дулото на цялата демонична ярост. Но колкото да чакам дулото да гръмне, то все засича... Защото Господ има съдби всред народа Си. Съдби, които трябва да извърши Неговият Пророчески Дух. И за тия съдби някой трябва

да стои в пролома и да слуша Гласа Му, за да го изявява. Започвам с тези думи преди последното видение в тази книга, защото лично за моето сърце най-страшна и проклета е връзката на смъртта, която се открива в "моето" на лъжепророка. Тази е връзката, за която "Откровението" казва, че лъжепророкът измами всички на земята да се кланят на змея и звяра. Тази е връзката, която опъна хиляди сърца, та да отпаднат от духовно общение с книгите от Хълма Мория. Тази е връзката, която накара избезумели пастири да късат книгите ми и да проклинат името ми. Защото се яви служение, което да изявява Исус Христовото, докато хилядите и до днес търсят своето си. Затова нека ти предам какви бяха думите на Исус, миг преди Той да ме посвети във видението с лъжепророка. Ето какво ми каза Той:

"С тази книга Господ веднъж завинаги ти отрежда съдбата да бъдеш сред Неговите победители. Сред онези победители, за които е писано:

"А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелстване; защото не обичаха живота си до толкоз, щото да бягат от смърт..."⁶

Кажки Ми тогава:

Каква е тази смърт, от която ти никога не побягна и не се уплаши, но влезе в жесток сблъсък с нея? Каква е тази смърт, която Господ ти даде да победиш с всичките пророчески книги, за които беше помазан от Отца Ми?"

"О, благодатни Исусе! Това е вечната смърт и нейните връзки "аз", "мене" и "моето". Защото от мига, когато написах **"Изгони търговците от Храма"** и развъртях бича Ти над гърбовете на търговците, Твоите Небесни лъчи влязоха в съкрушителен сблъсък с връзките на вечната смърт..."

"А защо и ти не постъпи подобно на хилядите християнски автори? Защо не се поклони на дявола и не потърси своето си? Защо не сложи цена на книгите си, та да бъдеш титулуван като най-продаваният автор в историята на християнството? Понеже, ето, книгите ти станаха твърде много..."

⁶ (Откровение 12:11)

“Не можах, Господи мой! Понеже осъзнах, че Словото не е мое, но е Твое. И когато осъзнах това, дадох си сметка, че един ден ще застана пред Твоето Свято Съдилище, за да отговарям за делата си на земята.

А как тогава щях да погледна очите Ти? Как щях да пристъпя в Святостта Ти, ако кесията със сребърниците на Юда беше дрънчала в сърцето ми? Та нали тогава бих изгубил най-сладката Любов на живота ми, която Си Ти?”

Господ се усмихна на думите ми и погали главата ми. А след това ми каза:

“Ето затова ти казвам, че си един от победителите Ми. Понеже устоя на съблазнителя и изкусителя. Но сега ще ти дам да видиш човек, за който твоят Господ никога не е бил сладката Любов на живота му. Затова Ме последвай във видението с връзките на лъжепророка!”

След последните Си думи Господ докосна главата ми, а пред очите ми се яви пещерата на широката порта. И този път аз видях паяжината на дявола, а встрани от нея - третият паяк. Докато гледах самия паяк, стана така, че през вратата премина и самият поклонник. А видът на тоя третият се различаваше от предишните, понеже видимо беше беден и неугледен. Това ме изненада и затова попитах Исус:

“Господи! Защо третият поклонник изглежда по-беден от останалите двама?”

А Исус ми отговори:

“Защото мнозина такива бедни бързат да се уловят за тая най-смъртоносна връзка на дявола, понеже вече са били съблазнени от по-богатите от тях. Но ти гледай на видението. Защото в него ще ти се изясни всичко...”

Отново гледах паяжината, където поклонникът вече бе паднал. Паякът с ловко движение скочи върху него. И като взе нишка от самата паяжина, върза сърцето му и го хвърли над пропастта. А след това, пълзейки надолу по остриите скали, слезе при пламъците на ада. Така паякът се раздвижи в дълбочината, като извика с всички сили на поклонника си:

“Сине мой! Дошъл си при моето и ще получиш от моето! Искаш ли моето, моето, моето...”

Думите на лъжепророка се издигнаха от пропастта като тъмен вихър, тъй че скалите отекнаха от думите му. А след това тъмния вихър налетя на сърцето на висящия човек и се шмугна в него. Тогава поклонникът извика към паяка:

“Да, господи мой! Искам твоето, но ако може да се погрижиш и за моето...”

Думите му накараха паякът да се засмее и да му каже:

“Не бой се! Ела при мене, защото – ето – всичко мое твое е. Твое, твое, твое...”

При тоя отговор поклонникът възторжено започна да ръкомаха. И като простря ръцете си надолу, вече си казваше:

“Мое, колко чудесно звучи това! Мое, мое, мое! Това е прекрасно...”

Миг след думите му паяжинната нишка се разтегли, а човекът потъна няколко метра надолу. И той като видя, че се приближава към паяка, извика към него, казвайки:

“Какво да сторя, за да си придобия моето, господи?”

“Следвай моите белези, сине мой!” – му отговори паякът. И ето, че скалите встрани от пропастта се промениха, понеже поклонникът видя маса, отрупана с всевъзможни Божии блага. И като протегна ръцете си към тях, дочу как паякът отново му казваше:

“Тия са моите блага, които могат да станат твои. Понеже вече ти обещах, че всичко мое – твое е...”

“А как да станат мои, господи? – възбудено попита поклонникът. А гласът на паяка отново долетя към сърцето му, като му казваше:

“Моето става твое, когато ти вземеш своето си. Затова побързай да вземеш своето си и така ще ми позволиш да те благословя...”

Думите на лъжепророка се харесаха твърде много на човека. И той, като взе поставената до масата торба, прибра всичките блага от нея в торбата. А тогава торбата натеза и паяжинната нишка се разтегли още повече. Така поклонникът потъна още няколко метра надолу. И ето, че паякът отново му проговори:

“Имаш моите блага. Но има други, които ги нямат. Сега е моментът моето да стане твое...”

В едно с думите на паяка пред очите на човека в самите скали се появиха гладни хора. Като видяха торбата му, пълна с хляб, вино и масло, те протегнаха ръцете си към него, като му казваха:

“Дай ни от тия блага, братко наш! Защото сме гладни и жадни...”

А той, като ги погледна, стисна здраво торбата, като им казваше:

“Как да ви дам нещо, което е мое? Не мога да ви го дам, понеже е мое!”

Докато им отговаряше, зад самите човеци се появи духът на Мамон. И като възбуди един от човеците, накара го да каже на поклонника:

“Ако не искаш да ни дадеш, защо не ни ги продадеш? Така никак няма да загубиш своето си...”

Думите на Мамон бяха твърде изкусителни, за да не се харесат на поклонника. И той, като отвори торбата, вече им казваше:

“Това вече е друг разговор. Вадете парите и ще получите от моето...”

Ето, че човеците извадиха сребърници в ръката си. И като му наброиха доволно, събраха ги в кесия, като ги подадоха на човека. А той, взимайки кесията, им подаде торбата. Но ето, че от кесията паяжинната нишка натеза и мигновено свали поклонника на стотици метри по-долу. Това го изненада силно, понеже приближаването му към лъжепророка беше твърде категорично. И ето, че поклонникът вече чуваше паякът да му казва:

“Ти наистина постъпи мъдро. Понеже, ето, благата ми са в ръцете ти. Но сега ти казвам, че е нужно да взимаш много повече от моето и да го правиш твое. Защото така свидетелстваш за мене и за силата на моя просперитет. Затова виж онези, които имат по-малко благоволение от мене. И като закупиш моето от тях, ще го продадеш на други, които все още не ме познават...”

Така в самите скални стени се появиха човеци със сергии, които бяха отрупани с хляб, вино и масло, въпреки, че търговията им не вървеше. А поклонникът, като се обърна към тях, каза им:

“Имам пари да ви купя всичката стока. Давайте я тука...”

Видели парите в ръката му, търговците плеснаха с ръце и събраха стоката в два огромни чувала, като му я дадоха. Така поклонникът им даде кесията и хвана чувалите, а от тежестта нишката на смъртта отново се разтегли надолу. И ето, че в скалите отново се явиха гладни хора. Видели чувалите, пълни с хляб, масло и вино, човеците простряха ръце към него, като му казаха:

“Дай ни тия блага, понеже сме гладни!”

А поклонникът, закоравен от Мамон в сърцето си, им отговори:

“Сега ще ви разбера дали наистина сте гладни. За хляба – толкова сребърници, за маслото – толкова, и за виното – толкова. Ще ми платите ли?”

Цената, обявена от поклонника, се стори твърде висока за човеците. И те, като вдигнаха безпомощно ръце, казаха му:

“Как да ти дадем толкова пари за хляба, маслото и виното? Не виждаш ли, че сме бедни?”

А поклонникът, като посочи надолу към паяка, им изкрещя:

“Тоя господ, в който сте повярвали, толкова малко ли струва за вас? Толкова ли не можете да съберете пари за богатата му? Къде е вярата ви тогава? Вие наистина не сте го познали...”

Докато човеците слушаха смутени думите на поклонника, изсред тях се появи заможен богаташ, подбуден от самия дух на Мамон. И като ги изгледа с презрение, каза на поклонника:

“Тия са укор на Божия просперитет. Но пък аз имам парите за цената, която си обявил. Затова продай Божиите блага на мене...”

Така богаташът наброи цяла торба със сребърници на поклонника. И като му ги подаваше, взе от него чувалите с богатата. Точно тогава торбата със сребърниците натежа дотолкова щото паяжинната нишка отвеждаше поклонника при паяка. А паякът, като се видоизмени и прие действителния образ на лъжепророка, вече протягаше ръце, за да прегърне поклонника си. Това накара безумния да протегне ръцете си към сърцето му и да му каже:

“Любя те, господи! Понеже ме научи как да намеря богатата ти. И ето, сега имам толкова много мое, щото ти се покланям...”

А лъжепророкът с глас на огромно задоволство бръкна в сърцето си и извади втора нишка от паяжина, като казваше на поклонника си:

“Ти ме познаваш, сине мой! Но не достатъчно. Защото наистина се научи да вземаш от моите блага и да ги правиш твои. Но това не е същинската сила на просперитета. Защото ако аз умножих рибите и хляба, то колко ли ще стане твоето, ако умножа събраното в тая торба? Искаш ли наистина да станеш свидетел на просперитета ми?”

Думите на лъжепророка подействаха като наркотик върху сърцето на поклонника. И той, с блеснали от желание очи, му каза:

“О, боже! Искам още, още, още...”

В следващия миг лъжепророкът завърза втората нишка в сърцето на човека. И като опъна първата, вече му казваше:

“Иди тогава и сей пари, за да жънеш пари. Защото всяко нещо ражда според вида си. А сеенето на пари ще те направи велик свидетел на Божия просперитет...”

В следващия миг поклонникът вече летеше нагоре всред скалите. А на метър пред него летеше духът на Мамон. И колкото повече се опитваше да се докосне до духа на светското богатство, толкова по-алчно звучаха и думите му:

“Просперитет, просперитет! Този е начинът неговото да стане наше! Тази е волята му, това е примерът му, този е пътят му...”

Погнусата в сърцето ми беше стигнала до своя връх. И аз, като се обърнах към Исус във видението, прегърнах Го, като Му казвах:

“Прекрасен мой Господи! Толкова ли Си им евтин, за да Те продават скъпо? И толкова ли Си им скъп, за да Те продават евтино?”

Миг след думите ми една Христова сълза попари дланта ми. А Исус, като ме погледна с наскърбени очи, вече ми казваше:

“Сърцето Ми плаче за Моите, които не Ме познават. Сърцето Ми плаче за всички, които обикалят сергиите и търсят думите Ми срещу парите си, а никак не са дошли при Господните извори, за да пият без пари и при Господната Трапеза, за да ядат без заплащане. Сърцето Ми плаче за всичките човеци, които не познаха, че най-унищожителните връзки на вечната смърт са користолюбие,

алчността и сребролюбието. Връзки, с които лъжепророкът измами църквите на последното време, като ги съблазни да любят една фалшива доктрина за просперитет. Но ето, казвам на теб и всички Мои:

Отсега и до свършека адът ще се напълни и препълни с всички, които са станали търговци и престъпници. Защото от всички, които са били във вечните връзки на смъртта, тези са най-мъртвите. Защото взеха Божиите блага и си ги направиха свои. И като изнасилваха сирачето и вдовицата, прибираха дори последното им петаче, за да им дават хляб, който не насища и вода, която не напоява.

Десет години от живота ти Аз употребих против тия вълци и лисици! И за десет години те не се покаяха, но се омотаха в паяжините на лукавия. Десет години Отец Ми събираше сълзите ти в съда Си и записваше гоненията ти в Книгата Си! И десет години те не се отказаха да те мразят и опозоряват! Но сега ти казвам, че даже примерът ти да остане като глас в пустиня, пак не си сам, защото цялото Небе е с тебе. А относно това гнусно и развалено поколение от търговци и сребролюбци, обречено на гнилото и тление, то такива устата Господна е отхвърлила до века и сетнината им е в неизмеримите дълбочини на Божиите яростни проклетия. Затова виж каква ще е сетнината на този най-проклет изсред проклетите поклонници...”

Отново гледах видението и забелязах, че възходът на сребролюбца приключи. А когато той започна да пада, лъжепророкът мигновено опъна втората нишка. Така дойде миг, когато поклонникът падна в пламъците на ада. И като видя истинското си състояние, крещеше в ужаса си, казвайки:

“Аз не заслужавам тая проклета съдба! Аз бях свидетел на Божието, което стана мое...”

В отговор лъжепророкът се разсмя с ехиден глас и му отговори, като казваше:

“Точно тази е съдбата ти и участта ти е справедлива. Ти наистина си венец на усилията ми, понеже чрез такива като теб мамих всичките църкви

на земята. За да правят Божието свое, а не своето Божие. Ето, отпускам ръката ти, понеже сетнината ти е далече по-долу в огъня. Далече по-долу...”

Така лъжепророкът отпусна ръката на поклонника си. А душата му се опита да крещи, но огънят я покри и тя изчезна от погледа ми. Точно тогава, все така насълзен, Господ докосна с ръка сърцето ми, като ми каза:

“В твоето сърце и в сърцата на всички, които Ме любя, живее Емануил. Днес Аз покрих божественото Си присъствие у вас с още по-здрава броня от увереност, непоколебимост и Сила.

Затова заповядвам на всички Мои:

Проповядвайте Небесните лъчи на Вечния Живот! Божието Аз, Божието Мене и Божието Мое! Разнесете думите Ми по целия свят и научете всичките човеци да живеят живот на Свята саможертва и себеотричане! Който научи така човеците, велик ще се нарече в Царството на Отца Ми! И името му ще се съедини с Моето – за да Ми бъде свещеник довека! Който не научи така човеците, но се съблазни от широкия път и широката порта, то на такъв казвам, че благата на тоя свят ще са последното, за което ще си спомни при изпълнението на Божия яростен гняв! Защото червеят на такъв няма да умре и огънят му няма да угасне довека!

Ето, Аз наистина ида скоро!

Блажени Мария и Елисавета!

Блажени утробите с Емануил! Блажени сърцата, които познаха лъчите на Небесния Вечен Живот! Аз го изговорих! Аз го изрекох!”